

[Jens Foged.]

konto er det vor hensigt, at vi vil flytte beregning og indeholdelse af A-skat fra arbejds giverne. Det er et utrolig stort og ansvarsfuldt arbejde, vi har pålagt arbejds giverne at beregne skatten for deres medarbejdere. Det er egentlig slet ikke rimeligt. Det er den enkelte skatteydere opgave at administrere sin egen indtægt, og derfor skal den enkelte skatteyder også have udbetalt sin fulde løn, han skal se tallet, han skal registrere: det fik jeg for mit arbejde. Hvad samfundet herefter ønsker at få for at klare sociale problemer, og hvad ved jeg, må de så vise mig i en opstilling, og den opstilling kan så finde sted over pengeinstitutterne, så jeg virkelig forstår, hvad det er, det drejer sig om.

Jeg må indrømme, at vi har ikke været i kontakt med pengeinstitutterne, men det er mit absolutte indtryk, at pengeinstitutterne gerne vil i gang med dette, de vil gerne have kunderne inden for døren. Det vil da ganske givet også fremme den private opsparing.

Vi har så for øvrigt med hensyn til den opfattelse, jeg her giver udtryk for, Dahlgaard-udvalgets betænkning i ryggen.

Det skriver side 28, at det er muligt, at det ad åre med den udvikling i betalingsformidlingen, der er generel, vil være naturligt at lade pengeinstitutterne . . . De giver altså udtryk for, at det er den rigtige vej, vi går, de har bare ikke tro på, at politikerne endnu er vågne nok til at gå i arbejdstøjet. Hvis vi var det, ville også Dahlgaard-udvalget anbefale det.

Med hensyn til fradragene er det min opfattelse, at når de er konstateret i årets løb, ved den enkelte borger, hvilken rettilighed han har det næste år på grundlag af disse fradrag. Det er en uhyre forenkling. Hvis der er personfradrag, hvis der er forsikringsfradrag, hvis der er andre fradrag, indgår de i beregningen til næste år med en fast status; der er ingen tvivl, denne ret har man. Det gælder også enfamilieshuse, som var inde i billedet. Enfamilieshuset får en aldeles fast position, fradragene er konstateret, og de fradrages måned for måned i det tempo, som nu skatten skal betales.

Jeg er enig med ministeren, når han siger, at omlægning af finansåret måske ikke direkte hører hjemme her, men beregningen af og oversigten over de skatter, vi skal have

ind, hører sammen med en omlægning til kalenderåret.

Jeg har selv den ære at sidde i finansudvalget, og jeg ved ikke, hvor mange timer vi bruger til at diskutere, om januar kvartal nu hører til den ene side eller til den anden side, når skatteyderen betaler indtil 1. januar, men finansåret går fra april til april. Vi kunne undgå alle disse debatter, hvis kalenderår og skatteår var det samme, og specielt da man inden for EF har det sådan, synes jeg tidspunktet er inde til nu at kulegrave det her.

Jeg takker for den velvilje, jeg har mødt, og jeg håber, at denne velvilje indebærer, at der også bliver noget positivt ud af det.

Finansministeren (Grinbaum): Jeg kommer til at dryppe lidt malurt i bægeret: velviljen går ikke så langt, så at vi går ind for de 5 forslag, der findes i venstres beslutningsforslag. Men vi er villige til som sædvanlig i skatteudvalget at tage en rimelig snak om tingene og se, om vi kan finde ud af noget.

Når hr. Jens Foged siger som hovedbegrundelse for, at vi nu skal gå i gang med dette, at tingene ikke må syltes, og at politikerne skal være vågne, synes jeg nok, det er noget, der rammer tilbage på hr. Jens Foged selv. Han har ikke været særlig vågen, for det centrale i det, venstre her kommer med, er jo for længst taget op. Det er altså simpelt hen forkert, sådan som jeg allerede har redegjort for det. Allerede i 1967 blev spørgsmålet taget op med banker og sparekasser, og straks efter regeringsskiftet nu blev det igen taget op — der var jo ikke sket noget i den forrige regerings tid. Jeg tog spørgsmålet op øjeblikkelig. Vi er nu i den situation, at bankerne, sparekasserne og postgiroen er gået med til i et sagkyndigt udvalg sammen med kildeskattedirektoratet og skattedepartementet at kulegrave disse problemer for at se, om de kan nå frem til noget. Så kommer de med en rapport til mig, og den giver jeg selvfølgelig videre til folketingets skatteudvalg. Derfor må jeg sige om selve hovedsagen i det, venstre kommer med her, at det er fuldstændig overflødig at komme med forslag til folketingsbeslutning om noget, der er i fuldt sving.

All right, det er efter min mening nogle brokker, der er samlet sammen. De er gan-